

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 75 stemte for, 79 imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Tredje behandling af lovforslag nr. L 64:

Forslag til lov om en midlertidig formueafgift af visse pensionskapitaler m.v.

(Fremsat 17/11 82. Første behandling 23/11 82. Betænkning 13/12 82. Anden behandling 15/12 82).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lykketoft (S):

Når folketinget om lidt endeligt vedtager lovforslag om en formueafgift på 4 mia kr. på pensionskapitaler i 1983, passerer vi en milepæl i en lang og kompliceret politisk udvikling.

Forslaget betyder, at kravene på en usikker økonomisk fremtid vil blive nedskrevet med 4 mia kr. allerede fra 1983. Det mener vi i socialdemokratiet er et nødvendigt indgreb. Lad være, at det ved formueafgiften ikke sker på en særlig elegant måde. Skævhederne har yderst begrænsede skadevirkninger, fordi loven kun skal gælde et år, men især bliver skævhederne uden væsentlig betydning, fordi indholdet af den langsigtede beskatning af pensionsinstitutionernes afkast samtidig er blevet fastlagt gennem aftalen mellem regeringen og socialdemokratiet.

Det er velkendt, at socialdemokratiet gennem de seneste år vedvarende har krævet, at den ekstremt høje skattefri rente blev beskåret for at løse ellers uoverskuelige fremtidige fordelingsproblemer og dæmpe et eksplosivt stigende statsligt underskud. Det er også velkendt, at folketingets borgerlige flertal udløste valg på modstanden mod dette i november sidste år, og at den socialdemokratiske regering måtte gå af i september i år, da dens krav om beskatning allerede for 1983 blev afvist.

Ved førstebehandlingen udtrykte jeg min forundring over den fuldstændige kovending, som regeringspartierne foretog med fremsæt-

telsen af lovforslaget om en formueafgift, og jeg understregede, at regeringens egne begrundelser, statens underskud og den høje rente, er de samme som dem, jeg på socialdemokratiets vegne har fremført gennem de sidste par år.

Jeg gjorde også opmærksom på, at disse sygdomstegn i økonomien ikke kan være fjernet allerede om 2 år. Det vil derfor være nødvendigt med beskatning af de hidtil skattefri formuers afkast også efter 1984.

Dette var grunden til, at socialdemokratiet afviste at hjælpe regeringen igennem med formueafgiften for 1983, medmindre regeringspartierne til gengæld tog et medansvar for en realrentebeskatning med virkning for 1984.

Som jeg også kort gav udtryk for det ved andenbehandlingen, er det meget tilfredsstillende for socialdemokratiet, at det i mellemtiden er lykkedes at lave en aftale med regeringen af netop dette indhold. Senest den 1. april 1983 fremsættes lovforslag om en realrenteafgift, der skal vedtages inden sommerferien. Afgiften skal udformes, så den for pensionsinstitutionernes fremtidige kapitalplaceringer kun efterlader et afkast af obligationer og pantebreve, der kan dække pengefóringelsen plus en reel forrentning på 3½ pct.

Det er et system, der er helt i overensstemmelse med socialdemokratiets ønsker – også derved, at vi bevarer skattefrihed for afkastet bl. a. af aktier og indeksobligationer. Pensionsinstitutionerne får på denne måde en langt større forretningsmæssig tilskyndelse til investeringer i erhvervsliv og boligbyggeri, og beskæftigelsen vil blive styrket.

Vi har allerede ved offentliggørelsen af aftalen om realrenteafgiften set nogle markante virkninger i den retning på børsen. Aktiekurserne stiger. Det er bestemt ikke et mål i sig selv, men forhåbentlig en anledning til, at flere selskaber udvider aktiekapitalen og dermed får billige og risikovillige penge at arbejde med.

Indeksobligationerne er også steget, endda meget voldsomt. Det betyder, at staten sparer udgifter til støttet byggeri, og at privat boligbyggeri billiggøres både for den enkelte og for staten gennem mindske de rentefradrag.

Vi er med andre ord på fuld fart til at få den boligfinansieringsreform, der blev lavet i foråret, til at fungere efter sin hensigt. Sagen